

Sygn. akt II Ka 449/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jerzy Kozaczuk
Protokolant:	sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2013 r.

sprawy **F. R.**

obwinionego o wykroczenie z art. 66 §1 kw

na skutek apelacji, wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 11 lipca 2013 r. sygn. akt II K 1251/12

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od F. R. na rzecz Skarbu Państwa 80 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II Ka 449/13

UZASADNIENIE

F. R. obwiniony został o to, że w dniu 28 września 2012r. o godz. 19.15, w miejscowości P., gm. G., wywołał niepotrzebną czynność funkcjonariuszy Policji, zgłaszając bezzasadną interwencję **tj. o wykroczenie z art. 66 § 1 kw.**

Wyrokiem z dnia 11 lipca 2013r. Sąd Rejonowy w Garwolinie obwinionego F. R. uznał za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za czyn ten na podstawie art. 66 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierzył mu karę 100 zł grzywny. Zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa 100 zł kosztów postępowania.

Apelację od tego wyroku wniósł obwiniony F. R.. Skarżący nie sformułował wprost zarzutu apelacyjnego, jednakże treść środka odwoławczego zdaje się wskazywać, iż wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych, wynikający z nienależytej oceny dowodów, która doprowadziła do wadliwego ustalenia, iż dopuścił się zarzuconego mu wykroczenia w sytuacji, gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku przeciwnego.

Podnosząc takie zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku.

Na rozprawie odwoławczej F. R. poparł swoją apelację i wniosek w niej zawarty, oświadczając dodatkowo, iż nie zawiadomił organów ścigania, o dokonanej na jego szkodę kradzieży termy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna i na uwzględnienie nie zasługuje.

Na wstępie zauważyć należy, iż sąd rejonowy trafnie ustalił stan faktyczny w sprawie oraz dokonał jego prawidłowej oceny pod względem prawnym. Również wymierzona obwinionemu kara nie nosi cech rażącej niewspółmierności.

Apelacja obwinionego stanowi jedynie polemikę z ustalonym przez Sąd I instancji stanem faktycznym, oraz dokonaną oceną dowodów. Podnieść należy, iż argumenty sądu meriti zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku są bardziej przekonujące od tych podniesionych w środku odwoławczym.

W przedmiotowej sprawie wyłoniły się dwie wersje zdarzenia. Jedna ustalona przez sąd rejonowy, z której wynika, że obwiniony w dniu 28 września 2012r. w P. gm. G. spowodował bezpodstawnie interwencję policji. I druga prezentowana przez F. R., iż interwencja ta była w pełni uzasadniona, ponieważ dokonywano na jego szkodę kradzieży mienia.

Zdaniem Sądu odwoławczego zebrane w sprawie dowody w postaci zeznań świadków zwłaszcza funkcjonariuszy policji jednoznacznie wskazują, że zgłoszenie interwencji było całkowicie nieuzasadnione.

Jest faktem oczywistym, iż obwiniony jest skłócony ze swoją żoną W.. Każde jej działanie odbiera jako szykanę. Ponieważ nie jest w stanie rozwiązać istniejącego konfliktu w sposób polubowny, angażuje w niego organa ścigania.

Zdaniem Sądu Okręgowego obwiniony nie miał podstaw do uznania, iż w dniu 28 września 2012r. potrzebna była interwencja policji. Wezwał organa ścigania tylko dlatego, żeby dokuczyć żonie. Świadczy o tym niewątpliwie dalsze jego zachowanie po interwencji. Obwiniony nie zawiadomił przecież organów ścigania o kradzieży dokonanej na jego szkodę.

Kierując się powyższymi przesłankami Sąd Okręgowy w Siedlcach nie znalazł podstaw do uwzględnienia apelacji obwinionego i zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia przepis art. 118 § 1 kpw.

oe